

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 13-04-5485 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

בפני כב' השופטת נעה תבור

דוד סינואני

תובע:

נגד

נתבעים:

- 1.הדס כהן
- 2.איי אי ג'י ישראל חברה לביטוח ב"מ
- 3.הולמס פלייס אינטרנשיונל בע"מ
- 4.פרופורציה מרכז רפואי בע"מ
- 5.קונספט המכללה לעיצוב בע"מ
- 6.המרכז הארצי לקרקעות שירלי ריגר עגיב
- 7.א.ר. לוגיסטיק נדל"ן בע"מ אדמה כרכור
- 8.קבוצת אייזנברג נדל"ן בארץ ובעולם בע"מ
- 9.יואב להמן שכל שיפור כלכלה לצרכן בע"מ
10. נביעות טבע הגליל בע"מ
- 11.אסף לשר מבשלים דרך חיים
- 12.טובה יששכרי י.ה.ל חברה ליעוץ והדרכה במשפחה
- 13.תום בטבע תום ליבנה
- 14.המכון לחריגות בנייה פרנסיס ויונטה משרד אדריכלים
- 15.וולאר הצלחה בע"מ Volare
- 16.ש-רון בי.אם פרויקטים בע"מ פורטל meatgarshim

פסק דין חלקי

- 1 בקשר לנתבעים 1,4,6,7,11,12,14,15,16
- 2

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

1. עניינו של כתב תביעה זה בהודעות שנשלחו אל התובע בדואר אלקטרוני. על פי
2 האמור בכתב התביעה, שלחו הנתבעים אל התובע הודעות פרסומת בניגוד לסעיף
3 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (להלן – החוק).
2. יש לאמר כבר בראשית הדברים, כי התובע הגיש את התביעה נגד 16 נתבעים שונים,
4 כאשר לפחות לגבי נתבעים 2-10 ו-16, אין כל קשר בין הנתבעים לבין עצמם ואין
5 קשר בין הודעות המייל ששוגרו אל התובע. בהעדר כל קשר בין הנתבעים, ובהעדר
6 שאלה משותפת הטעונה בירור משותף לכולם, היה על התובע להגיש תביעה נפרדת
7 נגד כל אחד מהם. לו נהג כך התובע, היה נתקל בקושי לטעון שלא הגיש יותר מחמש
8 תביעות בבית המשפט לתביעות קטנות וכמובן היה עליו לשלם אגרה נפרדת
9 ולהתכבד ולהגיע לדיונים נפרדים במועד שנקבע לכל אחד מן הנתבעים. התובע בחר
10 לקצר את ההליך, ולהתאימו כך שיהיה נוח יותר עבורו וכן להזויל את העלויות,
11 מבלי שיש לכך צידוק בדין. שמעתי את ההליך, תוך שאני נותנת דעתי לאלו והגם
12 שאין בכך להשפיע על תוצאת ההליך, במובן קבלתה או דחייתה של התביעה, יש בכך
13 ללמד על אופן פעולתו של התובע ולהשפיע על התוצאה הסופית, כפי שיפורט
14 בהמשך.
3. ביחס לנתבעים 2,3,9 ו-10, הגיע התובע להסכמי פשרה מחוץ לכתלי בית המשפט
16 ועל כן עניינם הסתיים.
4. אשר לנתבעת 8, הוגש כתב התביעה נגד אישיות משפטית שגויה. התובע הכיר
18 בטעותו ועל כן אני מורה על מחיקת התביעה נגד נתבעת זו.
5. לגבי נתבעים 4, 6 ו-7 הציג התובע אישורי מסירה כדין (ת/2-4). נתבעים אלו לא
20 הגישו כתבי הגנה ולא התייצבו לדיון. לאחר שעיינתי בכתב התביעה ושמעתי את
21 התובע, נחה דעתי כי האמור בכתב התביעה, בעניינם של נתבעים אלו, לא נסתר ודין
22 התביעה להתקבל. אשר לשיעור הפיצוי, יידון זה, ביחד עם יתר הנתבעים בפסק
23 הדין.
6. נתבעת 5, הגישה הודעה לצד שלישי. מאחר ובמועד שבו נשמעו ראיות, עדיין לא חלף
25 המועד של הצד השלישי להתגונן, נדחה המשך הדיון בעניינה של נתבעת זו והצד
26 השלישי למועד אחר.
7. נתבע 13 לא התייצב לדיון ולא הגיש כתב הגנה. אין בתיק בית המשפט אישור
28 מסירה כדין ביחס לנתבע זה. אמנם נתבעת 1 קיבלה על עצמה אחריות, למשלוח
29 דברי הפרסומת של נתבעים 11-15, אולם אין בנטילת אחריות גורפת זו, למנוע
30 מנתבע זה להתגונן, כפי שימצא לנכון. אשר על כן, הדיון בעניינו של נתבע 13, נדחה
31 לצורך ביצוע המצאה כדין, ליום 28.11.13 בשעה 17:30. התובע יבצע הזמנה לנתבע
32 במסירה אישית.
8. לאחר הקדמה זו, אבחן התביעה נגד יתר הנתבעים, כל אחד בנפרד:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינאוני ואח' נ' כהן ואח'

מבוא

9. כתב התביעה הוגש תוך שהוא מבוסס על תיקון מספר 40 לחוק. תכלית התיקון לחוק, עולה בבירור מתוך דברי ההסבר להצעת החוק, שם נאמרו דברים הבאים: "נוכח ריבוי הפרסומים המגיעים ישירות לבתים פרטיים, באמצעות פקס, הודעות SMS והודעות דואר אלקטרוני, מצד משווקים ומפרסמים המבקשים להציע מוצריהם, גובר הצורך להגן על פרטיותם של האזרחים מפני שיטפון פרסומי זה, שעל פי רוב הם אינם מעוניינים בו. בהקשר זה יש לציין כי בדרך כלל החברות מגיעות אל הצרכנים הפוטנציאליים בלא היכרות קודמת, דרך מאגרי שמות עליהם הניחו את ידן, למורת רוחו של האדם שאינו מעוניין בכך, כאמור ושלא נתן לכך אישור מראש. הצעת חוק זו באה להסדיר את ההתקשרות הזו ולאסור עליה בהעדר הסכמת הנמען, כך שמותר יהיה להתקשר לצורך שיווק או פרסום של מוצר או שירות רק לאחר קבלת הסכמה מראש".

10. השאלה המחייבת בחינה לגבי כל אחד מן הנתבעים בנפרד, היא האם עונה הוא על הגדרת "מפרסם" כאמור בחוק, האם נשלחו מטעמו הודעות פרסומיות והאם הודעות אלו הן בגדר "דבר פרסומי". לאחר בחינת האחריות של כל אחד מן הנתבעים, אבדוק בנפרד את שאלת הפיצוי.

נתבעת 1:

11. בכתב התביעה, מפרט התובע כיצד התחקה על עקבותיה של נתבעת 1, וזיהה כי נתבעת זו שולחת דברי פרסומות באמצעות חברה בשם מסר-10, שעיסוקה בין היתר בפרסום באמצעות המייל. התובע טוען כי בשיחה עם נתבעת 1, הודתה זו, במשלוח דברי פרסומות.

12. במהלך הדיון שבפני, ואף בכתב ההגנה של נתבעת 1, קיבלה זו אחריות לדיוור עבור נתבעים 11-15. התובע לא צירף לכתב התביעה הודעות פרסומות המיוחסות לנתבעת 1 ישירות, בנפרד מדיוור עבור נתבעים 11-15.

13. במהלך הדיון שנערך ביום 21.7.13, טען התובע כי נתבעת 1 אחראית לכל דבר פרסומות שנעשה באמצעות כתובת בשם דיוור4יו. כאשר נשאלה נתבעת 1 במהלך הדיון, האם הכתובת דיוור4יו היא כתובת שלה, השיבה נתבעת 1 בחיוב. בשלב זה, מיהר התובע להציג רשימת הודעות שנשלחו לכתובת המייל שלו, ואשר לדבריו כוללים דברי פרסומות.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינאוני ואח' נ' כהן ואח'

14. אינני מתירה תיקון כתב התביעה והרחבת החזית, באופן בו ניסה לעשות זאת
- התובע במהלך הדיון ואף במסמכים שהגיש לאחר סיום הדיון. התובע לא יכול
- להגיש כתב תביעה ללא ראיות, ולציין ליד שמה של נתבעת 1 כי היא נתבעת על
- הסכום הגבוה ביותר האפשרי, בסמכות בית המשפט לתביעות קטנות, ורק במהלך
- הדיון לערוך מסע דיג לאיתור הראיות, בדרך של חקירה נגדית. בכתב התביעה, ציין
- התובע בסעיף 1.2 את הכתובת דיוור 410 באופן כללי, מבלי לציין כיצד היא קשורה
- למי מן הנתבעים. גם במהלך הדיון, כאשר אישרה הנתבעת כי מדובר בכתובת מייל
- שלה, לא הובהר האם מדובר בכתובת המשמשת גם מפרסמים אחרים לצורך דיוור,
- כפי שעושה למשל חברת מסר-10, שהנתבעת משתמשת בה. לא הובהר די הצורך,
- האם קיימים מחזיקים נוספים באותה תיבת דוא"ל וכיצד קשורים דברי הפרסומת
- ששוגרו מאותה כתובת לנתבעת 1.
15. הגיונו של הכלל בדבר שינוי החזית, תוחם את הדיון לפלוגתות שהעלו הצדדים
- בתחילת הדיון ובצורך לשמור על אינטרס הצד שכנגד, שהכין את מסלול טיעונו
- בהתאם לטענות שהעלה יריבו. ר' בענין זה ע"א 1653/08 ליפץ נ. **בנק לאומי לישראל**
- בע"מ** (ניתן ביום 14.7.11). התובע ניסה לשפר את מצבו, לעומת מצבו עובר להגשת
- כתב התביעה, מבלי שניתנה לנתבעת 1 הזדמנות סבירה להתגונן, לבחון את הטענה
- ולערוך את הגנתה בהתאם. ההגנה על זכויות הצד שכנגד חשובה שבעתיים, מקום
- שמדובר בבית המשפט לתביעות קטנות, ונתבעת 1 לא היתה מיוצגת על ידי עורך דין.
16. התובע לא צירף לכתב התביעה דברי פרסומת שנשלחו על ידי נתבעת 1 עצמה ועל כן
- התביעה נדחת, למעט ביחס לחלקה של נתבעת 1 בפרסום הקשור לנתבעים 11-15.
- ביחס לנתבעים אלו, מודה נתבעת 1, כי היא בגדר "מפרסם", כמשמעותו בחוק, על
- כל המשתמע מכך.
17. נתבעת 1 לא צירפה אישור של התובע לשגר אליו דברי פרסומת.
- נתבע 11**
18. התובע התייחס בכתב התביעה לשני דברי פרסומת שנשלחו אליו על ידי נתבע 11.
- ההודעה הראשונה נשלחה בתאריך 31.12.12 וכך נכתב בה:
- הבישול הבריא**
- דרושים לנו אנשים שרוצים ללמוד את כל סודות הבישול הבריא כדרך ואורח חיים
- לתזונה נכונה בריאה ובעיקר טעימה!
- נשמע מעניין?
- הנה הלינק... **כן, אשמח ללמוד להכין אוכל בריא וטעים!**
19. ההודעה השניה נשלחה לכתובת הדוא"ל של התובע ביום 18.2.13. כך נאמר בה:

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 13-04-5485 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

- 1 "לראשונה בישראל הפנינג הרשמה לקורס הבישול הבריא! כי מזון מעובד זה
- 2 OUT מזון בריא וטרי זה הכי IN. אני מזמין אותך אישית להגיע ולגלות את
- 3 סודות הבישול הבריא שאף שף לא יגלה לכם". בהמשך אותה מודעה נכתב
- 4 "בקורס נלמד כל מה שרצית לדעת על..."
- 5 עוד נכתב בהודעה, כי שיעור התנסות ראשון הוא במתנה.
- 6 20. "דבר פרסומת" כפי שנקבע בסעיף 30א(א) לחוק הוא "מסר המופץ באופן מסחרי,
- 7 שמטרתו לעודד רכישת מוצר או שירות או לעודד הוצאת כספים בדרך אחרת".
- 8 21. אין בליבי כל ספק ששני המיילים שנשלחו מטעמו של נתבע 11 הם דברי פרסומת
- 9 כמשמעותם בחוק. גם אם מוצע שיעור התנסות חינם, ברור כי קורס הבישול הבריא
- 10 שיערך בעקבות שיעור ההתנסות המוצלח, יהיה בתשלום. משלוח ההודעה נועד
- 11 לעודד את הקורא לשנות את דרכיו, ללמוד דרכי בישול בריא, תוך שהוא מעודד
- 12 להוצאת כספים בין בדרך של שכר לימוד ובין בדרך אחרת של רכישת שירות.
- 13 22. במאמר מוסגר יש לציין, כי אין התאמה בין תאריכי ההודעות שצורפו כנספח לכתב
- 14 התביעה לבין ריכוז ההודעות שצורף כנספח א'. נקודה זו, אולי היה בה להשליך על
- 15 מידת האמון שניתן לתת באותו ריכוז שערך התובע כנספח א', ואולם במקרה זה,
- 16 אין לכך חשיבות מכרעת, שכן נתבע 11 לא הכחיש שתי הודעות הפרסומת שצורפו
- 17 והמועדים המצוינים בהן.
- 18 23. בכתב התשובה, לכתב ההגנה של נתבע 11, הוסיף התובע עוד תשע הודעות נוספות,
- 19 שלכאורה נשלחו לכתובת הדואר האלקטרוני שלו, על ידי נתבע 11. התובע ציין
- 20 בכתב התשובה "תגיד תודה שרוב האחריות היא על הדס כהן, כי יכולתי לתבוע
- 21 אותו על 9,000 ₪". גישה זו של התובע בטעות יסודה. התובע אינו יכול להוסיף
- 22 ולתקן את כתב התביעה, מבלי לקבל הסכמתו של נתבע 11 וללא רשות מתאימה
- 23 מבית המשפט. כפי שכבר נאמר אף ביחס לנתבעת 1, אין התובע רשאי להרחיב את
- 24 החזית ולהגדיל את סכום התביעה, מעבר לזה שנטען בכתב התביעה.
- 25 24. משהוכח משלוח של דבר פרסומת לכתובת המייל של התובע, שומה על הנתבע 11,
- 26 להראות כי קיבל הסכמה מפורשת מראש של התובע, בכתב, או בשיחה מוקלטת,
- 27 למשלוח הודעות פרסומת. אין מחלוקת בין הצדדים, כי אין בידי נתבע 11 (כמו גם
- 28 יתר הנתבעים), הסכמה מפורשת כאמור.
- 29 נתבע 11, סבר כי עומדת לו הגנה, שכן מדובר בפניה חד פעמית. טענה זו אין בה
- 30 ממש. ההגנה שעניינה פניה חד פעמית, שמורה למי שפונה לנמען שהוא בית עסק.
- 31 התובע איננו בית עסק.
- 32 25. נמצא אם כן, כי נתבע 11 הפר את החוק, במשלוח שתי הודעות פרסומת. אשר לגובה
- 33 הפיצוי, שאפסוק לזכות התובע, ידון ענין זה, יחד עם יתר הנתבעים בפרק נפרד.
- 34

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

נתבעת 12

1

26. בכתב התביעה מייחס התובע לנתבעת זו שלושה דברי פרסומת, כך ניתן להסיק
מסכום התביעה המצויין ליד שמה. בגוף התביעה, לא נכתב מהם דברי הפרסומת
המשויכים לנתבעת זו, מתי נשלחו ומה נכתב בהם. שוב נשלח בית המשפט לבור את
המוץ מן התבן בין מאות עמודים שצורפו כנספחים. ואכן, בין הנספחים שצורפו
לכתב התביעה, מצויות הודעות שנשלחו אל תיבת הדוא"ל של התובע בתאריך
7.2.13 ובתאריך 10.2.13 שזו לשונם:

7

אין כמו ההורים!

8

ואחרי שהם כל כך דאגו לנו... מגיע שנעזור אז אם אתם מחפשים את הפתרון
המושלם לדיור להורים ליחצו על הלינק לקבלת הכוונה וייעוץ ללא תשלום.

9

10

27. בין המסמכים הנוספים שמצורפים לכתב התביעה, מופיעות ארבע הודעות נוספות,
בעלות תוכן דומה, ואשר נשלחו במועדים נוספים.

12

28. נתבעת 12 לא התכחשה למשלוח ההודעות האמורות, אלא טענה שלא מדובר בדבר
פרסומת, אלא בפרסום שירות שניתן בחינם.

14

29. אינני מקבלת הטענה שלא מדובר בהודעות בעלות תוכן פרסומי. גם אם נותנת
נתבעת 12 יעוץ חינם, אין ספק כי דיור להורים, אינו דיור חינם וההודעות שנשלחו
מעודדות את הצרכן לרכוש דיור כאמור, בין באמצעות הנתבעת ובין בדרך אחרת.
הצעת ייעוץ ללא תשלום, היא רק חלק מן המסר המופץ באופן מסחרי ועניינו דיור
לגיל המבוגר. העובדה שהצרכן מורשה לצעוד את צעד הראשון במסלול ארוך ויקר
זה, חינם אין כסף, אינה מוציאה את המסלול המומלץ כולו, מגדר דבר פרסומת.

16

30. אני קובעת גם בעניינה של נתבעת זו, כי מדובר במסר פרסומי אשר נשלח אל התובע
ללא הסכמתו. אף הפעם, אינני מתירה תיקון כתב התביעה, על ידי הגדלת הסכום
הנתבע, מעבר למה שצוין בכותרת כתב התביעה.

20

נתבע 14

25

31. על פי האמור בכתב התביעה, מיוחס לנתבע זה דבר פרסומת אחד. בצרופת שהוגשו
לכתב התביעה, הופיע דוא"ל מיום 7.2.13, שזו לשונו:

26

חרגת בבנייה ? נתפסת?

27

הנה הלינק שלך כדי שתקבל את כל המידע והייעוץ בנוגע לאישורי בנייה.
כן, אני מעוניין לדעת יותר בכל הנוגע להיתרי בנייה!

29

30

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

32. בשם נתבע 14 לא הופיע נציג לדיון, אך הוגש כתב הגנה. נתבעת 1, שקיבלה על עצמה
אחריות למשלוח הודעות הפרסומות של נתבע 14, טענה בשמו במהלך הדיון שבפני,
אם כי לא הוצג לתיק בית המשפט יפוי כוח מאת נתבע 14 לנתבעת 1.
33. בכתב ההגנה, לא התכחש נתבע 14 למשלוח דברי הפרסומות לתובע, אלא שהנתבע
תלה הגנתו בכך שמדובר בשירות שניתן בחינם. כפי שכבר קבעתי בענין נתבעת 12,
אין בהצעה לשירות חלקי בחינם, כדי להוציא מסר שיווקי מובהק, מגדר דבר
פרסומות. גם בכתב ההגנה, נכתב כי רק "חלק" מן השירות, מסופק ללא תשלום. אף
הפעם, אני קובעת כי מדובר בדבר פרסומות שנועד לשדל את הצרכן, הפעם מי שביצע
עבירות בניה, לפנות לקבלת יעוץ, תוך שחלק מן השירותים המוצעים, כרוכים
בתשלום.
34. לא הוצגה הסכמתו של התובע לקבלת דבר הפרסומות ואני קובעת אחריותו של נתבע
14 לדבר הפרסומות שנשלח בשמו.
- נתבעת 15**
35. גם נתבעת 15, כמו נתבע 14, הגישה כתב הגנה, אך לא התייצבה לדיון. גם הפעם,
ייצגה נתבעת 1 את נתבעת 15, מבלי שהוצג יפוי כוח.
36. בין הנספחים שצורפו לכתב התביעה, הופיע דבר פרסומות, שזו לשונו:
- רצינו להעניק לך כרטיס ללא תשלום להפנינג מרהיב של עיצובים וגם להעניק לך
סדנת הום סטיילינג
37. על פי כתב ההגנה, לא התכחשה נתבעת 15 למשלוח ההודעה לכתובת הדוא"ל של
התובע, אלא טענה שמדובר בפרסום לשירות חינם ועל כן לא בדבר פרסומות. אני
דוחה טענה זו, כפי שדחיתי אותה בענין יתר הנתבעים. הצעת כרטיס להפנינג, ללא
תשלום, הינה שלב ראשון בדרך לעידוד הצרכן לעיצוב הבית. אין ספק שהמסר הוא
פרסומי ונועד לעודד את הקורא להשקיע בעיצוב הבית, בין בסדנה ובין בדרך אחרת.
מטרת הפרסום היא לעודד הוצאת כסף בעתיד, אף אם העתיד מתחיל בצעד ראשון
ללא תשלום.
38. הנתבעת לא המציאה כל אישור בכתב מראש המאפשר לה לשלוח מסר פרסומי
לתובע.
39. מענין לציין כי נתבעים 11-15, לא המציאו את הסכם ההתקשרות, בינם לבין נתבעת
1. איש מבין נתבעים אלו, ששכרו את שירותי הפרסום של נתבעת 1, לא טען כי
במסגרת ההסכם נכלל סעיף המאשר פירסום בהתאם להוראות הדין בלבד.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

נתבע 16

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
40. הודעת הדוא"ל שנשלחה הפעם, עוסקת בענייני גירושין.
41. בהודעה שנשלחה אל התובע נכתב:
- "גולשי הפורטל זכאים לקבל מאנשי המקצוע הנ"ל פגישת ייעוץ במחיר סמלי והנחה משמעותית בשכר טרחה".
42. נתבע 16 לא התכחש למשלוח ההודעה, אך טען כי התובע או אשתו נרשמו במאגר האנשים המתעניינים בנושא במסגרת תערוכת אלטרנטיבה ומעמד זה אישרו קבלת חומר פרסומי. הנתבע לא צירף אישור כאמור, אלא טופס ריק בלבד.
43. עוד טען נתבע 16 כי לא מדובר במודעה בעלת תוכן פרסומי.
44. כפי שכבר קבעתי לגבי מפרסמים אחרים, מדובר בתוכן פרסומי מובהק. כוונת הפורטל לעודד את הקורא לפנות לייעוץ, שהנו בשכר וכרוך בהוצאת כסף מצידו של הפונה.
45. עוד טען הנתבע כי מדובר בפנייה חד פעמית. כאמור, אף בענין זה, מאחר והתובע אינו גוף מסחרי, לא זכאי הנתבע להנות מן ההגנה האמורה.

גובה הפיצוי

- 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
46. קבעתי אחריותם של הנתבעים, כל אחד כפי שפורט בדיון בעניינו. נשאלת עתה שאלת גובה הפיצוי.
47. נתבעים 1 ו-11-15, טענו כי התובע הודיע להם ביום 4.12.12 על בקשתו להסיר את כתובתו מרישמת הדיוור, אך זאת תוך שהוא מציין כתובת מייל אחת בלבד, מתוך שתיים שברשותו. לדברי הנתבעים, פניות שנעשו לאחר דצמבר 2012, נשלחו לכתובת השניה, אותה הותיר התובע פעילה, מתוך כוונה לאגור הודעות ולזכות בפיצוי עבורן. מנגד טוען התובע, שלא ידע שלתיבת הדואר יש כתובת מייל נוספת ומסיבה זו לא הסיר גם את כתובת המייל השניה שברשותו. לדברי התובע, רק תוך כדי הכנת התביעה, נודע לו דבר קיומן של שתי כתובות מייל שונות, שמתנקזות לאותה תיבת דואר אלקטרוני.
48. אינני מקבלת טענה זו של התובע. במכתבו של התובע מיום 4.12.12, ציין התובע כתובת מייל אחת אמנם, אך ציין בסוגריים כי קיימות כתובות נוספות שניתנו על ידי חברת ברק. נמצא כי בניגוד לטענת התובע בכתבי הטענות (סעיף 18 לכתב התשובה לכתב ההגנה של נתבעת 1) ובניגוד להצהרתו בבית המשפט, כבר במועד זה ידע התובע, כי ספק האינטרנט, או חזו במספר כתובות, המתנקזות לאותה תיבת דואר. התובע הסביר כי השקיע שעות ארוכות בהתחקות אחר כתובות המייל של הנתבעים השונים, על מנת לאתרם ולהביאם לדין. תמוה אם כן שהתובע לא נהג ולו קמצוץ מאותה נחישות, על מנת לאתר מהי כתובת הדואר הנוספת, שניתנה לו עצמו על ידי

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

- 1 חברת ברק. יש לציין כי גם במכתבו של התובע לנתבעת 1 מיום 20.2.13, חודשיים
2 לפני הגשת התביעה, ציין התובע מפורשות את שתי כתובות המייל שברשותו ואשר
3 אליהן מתקבלות הודעות בניגוד לרצונו. נמצא אם כן כי התובע ידע היטב שקיימות
4 בידו מספר כתובות דואר וכשרצה, הצליח להסיר את כתובתו מרשימת הדיוור.
5 במאמר מוסגר, יצוין כי התובע הגיש תמליל השיחה עם נציג ספק האינטרנט.
6 מתמליל זה, שלא ברור באיזה מועד נערך, עולה כי הבירור קל ופשוט.
- 7 49. דברים אלו נאמרים, מבלי שיש בהם להביא לידי היפוך הנטל. מובהר כי הנטל אינו
8 רובץ על התובע להסיר את שמו מרשימת הפרסום. אולם משעשה כן, וידע על
9 כתובות נוספות, היה עליו להתריע ולהסיר את שמו גם ביחס לאותן כתובות. לו
10 אמנם סבל התובע מטרד כה קשה, כמותואר בכתב התביעה, ולאחר שכבר הטריח
11 עצמו בשיגור בקשה להסרתו מרשימת הדיוור, ולאחר שידע על קיומן של יותר
12 מכתובות מייל אחת, אין כל הסבר הגיוני להימנעותו מבקשה הכוללת את שתי
13 הכתובות, כפי שעשה בסופו של דבר ביום 20.2.13.
- 14 50. יש לציין כי הודעות הפרסומות, שנשלחו על ידי נתבעים 1,7,11,12,13,14,15,16
15 נשלחו אל התובע, לאחר שהוסרה הכתובת הראשונה לבקשתו, ובטרם הוסרה
16 הכתובת השניה.
- 17 51. כאמור אופן הסרתו של התובע מרשימת הדיוור, אינה בגדר טענת הגנה. בנסיבות
18 שבפני, בלעדי הסכמה מראש ובכתב, כל דבר פרסומות שנשלח אל התובע, נשלח שלא
19 כדין. עם זאת, לדברים אלו, חשיבות לענין גובה הפיצוי ולא ניתן להתעלם מהם, בין
20 מכלול השיקולים, ממש כשם שלא ניתן להתעלם מן הפגיעה במהימנות התובע, ואף
21 לא מחוסר תום ליבו, שעה שהגיש תביעה מרוכזת נגד מספר רב של נתבעים שאינם
22 קשורים זה לזה.
- 23 52. החוק נועד להתמודד עם הצפתו של הציבור בדברי פרסומות שאין לו חפץ בהם ונועדו
24 לגרום לו להוצאות כספיות. עם זאת, החוק לא נועד לאפשר אפיק פרנסה חדש, למי
25 שממתין בציפיה ליד תיבת הדואר שלו, מתוך בטחון שישלשל לכיסו סכום נכבד של
26 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומות שמתקבל אצלו, בכל מקרה, ללא כל תנאי או סייג או
27 מגבלה. התובע לא הכחיש כי כבר הגיש תביעות קודמות באותו ענין בעבר. התובע
28 טען שחתם על הסכם סודיות במסגרת התביעות הקודמות שהגיש, אך הסכם כאמור
29 לא הוצג, גם לא לעיון בית המשפט בלבד.
- 30 53. עוד יש לציין את אופן ניהול ההליך על ידי התובע, אשר ניסה להגדיל את הסכומים
31 הנתבעים ולהרחיב את חזית המחלוקת, תוך כדי ניהול ההליך. כמו כן לא מצאתי
32 טעם סביר להכללתם של דברי פרסומות רבים, שאינם שייכים לאף אחד מן הנתבעים
33 שבפני, זולת התקווה, שניתן יהיה להרחיב את התביעה באופן זה, אם יעלה בידו של
34 התובע לאתר ראיות חדשות אגב ניהול ההליך.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינאני ואח' נ' כהן ואח'

54. בבוא בית המשפט לקבוע את גובה הפיצויים, יתחשב לצד השיקולים שפורטו לעיל גם בשיקולים המפורטים להלן:

1. אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
2. עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
3. היקף ההפרה.

55. לאחר שנתתי דעתי למכלול השיקולים, כפי שפורטו בהרחבה לעיל, אני מחייבת את נתבעת 1 לשלם לתובע סך של 2,500 ₪.

56. אני מחייבת את נתבע 11 לשלם לתובע יחד ולחוד עם נתבעת 1 סך 300 ₪, את נתבעת 12 לשלם יחד ולחוד עם נתבעת 1 סך 450 ₪, את נתבע 14 יחד ולחוד עם נתבעת 1 סך 150 ₪, את נתבעת 15, יחד ולחוד עם נתבעת 1 סך 150 ₪.

57. למען הסר ספק, הסכום המירבי שיקבל התובע מנתבעים 1,11,12,14,15 הוא 2,500 ₪ סך הכל.

58. בנוסף אני מחייבת את נתבעים 4,6,7 לשלם לתובע סך 250 ₪ כל אחד.

59. כן אני מחייבת את נתבע 16 לשלם לתובע סך 150 ₪.

60. הסכומים האמורים ישולמו לתובע בתוך 30 יום מיום שימסר להם פסק הדין, שאם לא כן ישאו ריבית והפרשי הצמדה מיום הגשת התביעה ועד יום התשלום בפועל.

61. בנסיבות שפורטו בתיק זה, לא מצאתי מקום לחייב את הנתבעים בהוצאות המשפט.

19

20

21

22

23

24

ניתן היום, כ"ב אב תשע"ג, 29 יולי 2013, בהעדר הצדדים.

25

נעה תבור, שופטת

26

27

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 5485-04-13 סינואני ואח' נ' כהן ואח'

1

2